

בפירוש' בשבת ולי' ו. ועוד כהמשך הוסיף נעשה גם ע"י יהדות שהשקחה את האויב חלב ועל סמך זה יש מדקדקין לאכול נבנה בתנוכה אף שלא היה זה בוסן גם חנוכה אבל אם נהנו שלא לעשות מלאכה כל היום י"א לבטל מנהגם וי"א שלא לבטל וי"א דיום ראשון ואחרון אין לבטלן ומי"א סק"ט ואנחנו לא שמענו ממנהגים אלו ונשי רידן רק בעת הדלקה אין עושות מדאכה :

אין עושות מדאכה :
 ז' דיבוי המעודות שמרבין בהם הם מעודות הרשות 9
 שלא קבעים למשחה ושמחה כפורים משום דגזירת המן היתה על הנופים להשמיר להרוג ולאבד לכך צריכין לשמח הנוף אבל נזירות אנטיכוס היתה ביטול הנרה ומצות ואף שזה נרוע מנזירת הנוף מי"ב סוף סוף הם נזירות הנפש לכך צריכין לשמח הנפש בחלל יתורה ומצות ושירות ותשבחות ואין להנוף עניין בזה ונמוכין קטיה ה"ט סק"ט ומי"ב י"א שיש קצת מצוה להרבות במעודות הרא דשמחה הנפש חלוי קצת ני"ב בשמחה הנוף כמושג כחוש ועוד לומר חנוכה המשכן שקבעום למשחה ושמחה ונס י"ל שירות ותשבחות בהמעודות ואז ודאי היו מעודת מצות אבל השוחקים בקלפים עונשן רב ובעודי' נתפשטה ננע צדעה הזה בכיה ישראל אזי לנו שעלחה בזמינו כך וכמה מיני עבירות הללויות בזה והוא יחום יכפר עון ומי שביכולתו לבטלה שברו מרובה מאד :

שאובר נגמ' דמותר ולכן אין להחמיר אבל בלפניהם אסור ויש מי שאומר גם בלאחריו (וכה"ט) אבל הטור והש"ע פסקו לעיר מי' הקע"ג ולקמן מי' תרפ"ו רבנן לפניהם ובין לאחריהם מותר להתענות רחא דלא בטרה מנילת תענית לענין חנוכה ופורים והו בהימים עצמם ולא לפניהם ולאחריהם דלענין זה גם בחנוכה ופורים בטרה ויש שמתענין ערב חנוכה תמורת ער"ח שבת שחל בחנוכה ומי"א גס) ומי שנוהג כן לא ישנה מנהגו ולכתחלה אין לעשות כן וכ"ש שאין לנוור תענית ציבור בין לפניהם בין לאחריהם (גס) ומי"ב מי שרוצה לסמוך על הטור והש"ע ולהתענות מי יוכל למחות בירו וכל לכבות דודש ר' ובלבד שתהא כוונתו לשמים :

ז' גם בהספר אסור בחנוכה ורק חכם בפניו דאמ"ל במיעד מספרין אותו וב"ש בחנוכה וי"א שלחכם בפניו אומרים גם צירוף הרין ויש חולקין בזה ורק לרדוש עליו מותר ולקוט ואין מתענין בו יארציי"ט ולא יום תחופה רק הענית חלוס כמ"ש :
 ח' חנוכה מותר בעשיית מלאכה והנס' שם שאמרה ועשאום יו"ט בחלל ותדאח לאו יו"ט ממש הוא אלא כלומר ימי שמחה והרי אפילו פורים לא קבלו ליו"ט כדאיתא במגילה וכ"ש חנוכה אך הנשים נוהגות שלא לעשות מלאכה כד זמן שהנרות דולקות ואין להקל להם (ועוד) רקצת מנם חנוכה נעשה ע"י אשה בעת שנורו שכל נשואה תבעל למספר החלה

תרע"א [דיני הדלקת נרות חנוכה והנחתן ובו כ"ח מעיפים] :

א' ודאי שאירע הגם בנרות תקנה להרליק נרות ככל יתיה כרי להוכיח הגם (טול) וצריך כל אדם ליהדר בהם מאד ואפילו עני המתפרנס מן הצדקה שואל או מוכר כסותו ולוקח שמן להרליק דבל מה שהוא פירסומי ניסא הדיום אפילו על עני כמו ר' כוסות ומי' וי"ח והחזיר בזה הוויין ליה בניס ת"ח ומי' גס כ"ג :
 ב' נראה דבגד חנוכה וד' כוסות אין שיעור להיצאתן דאע"ג דבכף המצות יש שיעור עד שליש במצוה כמ"ש כס"י תרנ"ו לענין אחריו או חומש כמ"ש שם מי"ב אלו שהם פירסומי ניסא וחייבו לעני למכיר כסותו שוב אין שיעור לרבך ויש מי שאומר דגם שר

כאן אל יבובו יחד מחומש ומי"ט ולא נראה כן ווכ"ז הנויע"א) רק באמה לא שביח זה וההוצאה קשנה בוח אך דרינג נראה כמ"ש :
 ג' כמה נרות מדליק כך שנינו בשבת זכ"א : מצות חנוכה נר איש וביתו והמהדרין נר לכל אחד ואחד מבני הבית והמהדרין מן המהדרין יום ראשון מדליק אחת מבאן ואילך מוסף והולך ופירשו רבותינו בעלי התוס' דמהדרין מן המהדרין לא מיל בהמהדרין להרליק לכל אחד נר אחד דאי"כ כיון דטעמייתו שהרואה בהנרות יהיה יודע מזה כמה ימים יש בחנוכה ואם ידליק נרות לפי מספר בני אדם שכבית עדיין לא יהודע לו כמה ימים עתה ולרונמא כשיראה ר' נרות ימול להיות שבכאן איש אחד והוי יום רביעי שר